

KA1 Verba auf -μι Pr.+Aor.Aktiv

Präsens	Impf./Aor.	Konjunktiv	Optativ	Imper.	Infinitiv/Partizip	Stammform
---------	------------	------------	---------	--------	--------------------	-----------

ν δω-, δο- δίδωμι - <i>gebe</i>						δίδωμι δώσω ἔδωκα δέδωκα δέδομαι ἐδόθην δοθήσομαι
δί-δω-μι	ἐ-δί-δου-ν	δι-δῶ	δι-δοίη-ν		δι-δό-ναι	
δί-δω-ς	ἐ-δί-δου-ς	δι-δῶ-ς	δι-δοίη-ς	δί-δου		
δί-δω-σι(ν)	ἐ-δί-δου	δι-δῶ	δι-δοίη	δι-δό-τω		
δί-δο-μεν	ἐ-δί-δο-μεν	δι-δῶ-μεν	διδοίη-μεν	διδοῖμεν	δι-δού-ς, δι-δόν-τος	
δί-δο-τε	ἐ-δί-δο-τε	δι-δῶ-τε	διδοίη-τε	διδοῖτε	δι-δοῦσα, -σης	
δι-δό-ασι(ν)	ἐ-δί-δο-σαν	δι-δῶσι(ν)	διδοίη-σαν	διδοῖεν	δι-δόν, δι-δόν-τος	

A	ἔ-δω-κα	δῶ	δοίη-ν		δοῦ-ναι
o	ἔ-δω-κας	δῶ-ς	δοίη-ς	δός	
r	ἔ-δω-κε(ν)	δῶ	δοίη	δό-τω	
i	ἔ-δο-μεν	δῶ-μεν	δοίη-μεν	δοῖμεν	δού-ς, δόν-τος
s	ἔ-δο-τε	δῶ-τε	δοίη-τε	δοῖτε	δοῦσα, δούσης
t	ἔ-δο-σαν	δῶσι(ν)	δοίη-σαν	δοῖεν	δόν, δόν-τος

ν θη-, θε- τίθημι - <i>setze</i>						τίθημι θήσω ἔθηκα τέθηκα κεῖμαι ἐτέθην τεθήσομαι
τί-θη-μι	ἐ-τί-θη-ν	τι-θῶ	τι-θείη-ν		τι-θέ-ναι	
τί-θη-ς	ἐ-τί-θει-ς	τι-θῆ-ς	τι-θείη-ς	τί-θει		
τί-θη-σι(ν)	ἐ-τί-θει	τι-θῆ	τι-θείη	τι-θέ-τω		
τί-θε-μεν	ἐ-τί-θε-μεν	τι-θῶ-μεν	τιθειήμεν	τιθειῖμεν	τι-θεί-ς, τι-θέν-τος	
τί-θε-τε	ἐ-τί-θε-τε	τι-θῆ-τε	τιθειήτε	τιθειῖτε	τι-θεισα, -σης	
τι-θέ-ασι(ν)	ἐ-τί-θε-σαν	τι-θῶσι(ν)	τιθειήσαν	τιθειῖεν	τι-θέν, τι-θέν-τος	

A	ἔ-θη-κα	θῶ	θείη-ν		θει-ναι
o	ἔ-θη-κας	θῆ-ς	θείη-ς	θές	
r	ἔ-θη-κε(ν)	θῆ	θείη	θέ-τω	
i	ἔ-θε-μεν	θῶ-μεν	θειήμεν	θειῖμεν	θεί-ς, θέν-τος
s	ἔ-θε-τε	θῆ-τε	θειήτε	θειῖτε	θεισα, θείσης
t	ἔ-θε-σαν	θῶσι(ν)	θειήσαν	θειῖεν	θέν, θέν-τος

ν ῆ-, ἐ- ἵημι - <i>sende, werfe</i>						ἵημι ἵσω ἵκα εἵκα εἵμαι εἴθην ἐθήσομαι
ἵ-η-μι	ἵ-ει-ν	ἰ-ῶ	ἰ-εῖη-ν		ἰ-έ-ναι	
ἵ-η-ς	ἵ-ει-ς	ἰ-ῶ-ς	ἰ-εῖη-ς	ἵ-ει		
ἵ-η-σι(ν)	ἵ-ει	ἰ-ῶ	ἰ-εῖη	ἰ-έ-τω		
ἵ-ε-μεν	ἵ-ε-μεν	ἰ-ῶ-μεν	ἰ-εῖη-μεν	ἰ-εῖμεν	ἰ-εῖ-ς, ἰ-έν-τος	
ἵ-ε-τε	ἵ-ε-τε	ἰ-ῶ-τε	ἰ-εῖη-τε	ἰ-εῖτε	ἰ-εῖσα, ἰ-είσης	
ἰ-ᾶσι(ν)	ἵ-ε-σαν	ἰ-ῶσι(ν)	ἰ-εῖη-σαν	ἰ-εῖεν	ἰ-έν, ἰ-έν-τος	

A	ἵ-η-κα	ῶ	εῖη-ν		εἶ-ναι
o	ἵ-η-κας	ῶ-ς	εῖη-ς	ἕ-ς	
r	ἵ-η-κε(ν)	ῶ	εῖη	ἕ-τω	
i	εἵ-μεν	ῶ-μεν	εῖη-μεν	εἶ-μεν	εἶ-ς, ἔν-τος
s	εἶ-τε	ῶ-τε	εῖη-τε	εἶ-τε	εἶσα, εἶσης
t	εἶ-σαν	ῶσι(ν)	εῖη-σαν	εἶ-εν	ἔν, ἔν-τος

ν στη-, στα- ἵστημι - <i>stelle</i>						ἵστημι στήσω ἔστησα ./. ./. ἐστάθην σταθήσομαι
ἵ-στη-μι	ἵ-στη-ν	ἰ-στώ	ἰ-σταίη-ν		ἰ-στά-ναι	
ἵ-στη-ς	ἵ-στη-ς	ἰ-στέ-ς	ἰ-σταίη-ς	ἵ-στη		
ἵ-στη-σι(ν)	ἵ-στη	ἰ-στέ	ἰ-σταίη	ἰ-στά-τω		
ἵ-στα-μεν	ἵ-στα-μεν	ἰ-στώ-μεν	ἰσταίημεν	ἰσταῖμεν	ἰ-στά-ς, -άν-τος	
ἵ-στα-τε	ἵ-στα-τε	ἰ-στέ-τε	ἰσταίητε	ἰσταῖτε	ἰ-στάσα, -σης	
ἵ-στάσι(ν)	ἵ-στα-σαν	ἰ-στώσι(ν)	ἰσταίησαν	ἰσταῖεν	ἰ-στά-ν, -άν-τος	

hierzu schw.Aor.: ἔστησα